

ри истината. Щомъ се домогне до истината, той започва да мисли за Бога, и страданията му изчезватъ. Истината и любовта ви къмъ Бога сж въ състояние да изтриятъ сълзитѣ отъ очитѣ ви. Хората плачатъ, защото не сж намѣрили истината. Когато намѣрятъ истината, тѣ пакъ могатъ да плачатъ, но отъ радостъ.

И тѣй, има два вида плачъ: отъ скръбъ и отъ радостъ. Първиятъ плачъ е подобенъ на дъжда, който вали и полива изсъхналата земя. Цвѣтята поглъщатъ дъжда и се радватъ, че сж освежени. Вториятъ дъждъ е подобенъ на росата. И тя освежава цвѣтята. Въ този смисълъ, добре е човѣкъ да плаче, да полива цвѣтята въ своята градина. Този плачъ носи благословение за човѣшката душа. Така плаче онзи, който разбира смисъла на страданията и на радоститѣ. Който не ги разбира, вмѣсто да освежи цвѣтята, той ги попарва. Това показва, че неговитѣ сълзи сж много горещи. Изследвайте сълзитѣ си и правете вѣрни заключения за себе си. Ако сълзитѣ носятъ благословение за васъ, събирайте ги въ шишеица, или ги попивайте съ чисти копринени кърпички, да не падатъ на земята.

Едно е важно за човѣка: да издигне перпендикуляръ въ живота си. Перпендикулярътъ не е нищо друго, освенъ отправление на човѣшката душа къмъ посоката, отдето иде Божията Любовь. Дръжте съзнанието си будно, да не се наклони перпендикулярътъ. Най-малкиятъ наклонъ води къмъ материалния животъ. Колко-